

Та се драма догађа у недефинираном простору у бескрају којим се шири ехо заглушујућег нијемог крика Ђетковићевих имагинарних страдалника. Човјек као трагични случај живи свој пад у егзистенцију на начин да је отуђен од свијета и самог себе исцрпљујући се управо у крику као најувјерљивијем изразу његове овоземаљске живе присутности. Је ли то крик очаја, предаје, побуне, пркоса, револта, страха, безнађа, агресије, немоћи... крик смрти или је све то заједно? Јер, крик је иманентан човјековом бићу. Рођење из мајчине утробе као јединствено слављење доласка на свијет бит ће истовремено изражено болним плачем којим почиње човјекова егзистенцијална авантура која се зове живот. Није су ли и оне Ђетковићеве композиције лирске експресије као у дјелима названим „Дрво живота“ са једрим женским тијелима свијетле пути које носе плод своје утробе само варљива слика оптимизма. Иако здраве виталности те су труднице прије вјесници онога што ће обиљежити човјеково трајање у страдању, његову драму постојања у којој се на симболичком плану кроз судбину јединке ствара слика колективне човјекове трагичне судбине. Зато поетика крика у сликама Горана Ђетковића има више значења. Јер човјек и свијет, људско биће и свемир су једно. Живе у динамичној хармонији истог. Све је сачињено од исте супстанце, све потиче од пра материје из које се свијет уобличава и преобличава. У људском уобличавању и преобличавану крик постаје персонални и општи, појединачни и колективни израз постојања којег је на својеврстан начин свједок и ликовна умјетност. Од Леонардовог и Микеланђеловог, Каравањовог и Пусеновог, од Гојиног и Мунковог до Пикасовог и Бејконовог крика пружа се панорама трагичног постојања човјека и његовог свијета.

Горан Ђетковић је сликар који свој сликарски израз темељи на прожимању снаге експресивне гесте и рафинираног колорита чије динамично јединство са цхиароскуро ефектима и лазурама као и структурама површина ствара кохерентност ликовно естетске цјелине дјела. Такође треба нагласити карактеристично вибрантно прожимање виртуозно нанешених готово апстрактних елемената колористичких мрља и потеза те њихових сугестивних асоцијација односно конкретизација у фигуративно, на човјеково лице и тијело.

У плурализму ликовне савремене сцене дјела Горана Ђетковића показују како се осјећање свијета и времена може изразити класичним медијем слике и такође како се враћа повјерење у сликарство што је истовремено доказ и код нас и у свијету како класични медиј слике остаје као трајна и витална могућност умјетничког изражавања.

ОПШТИНА
ХЕРЦЕГ НОВИ

МУЗЕЈИ И ГАЛЕРИЈА
ХЕРЦЕГ НОВИ
ЈУ "Градски музеј Мирко Комненовић
и галерија Јосип Бепо Бенковић"

ОПШТИНА
ХЕРЦЕГ НОВИ

МУЗЕЈИ И ГАЛЕРИЈА
ХЕРЦЕГ НОВИ
ЈУ "Градски музеј Мирко Комненовић
и галерија Јосип Бепо Бенковић"

Горан Ђетковић

Слијейи Пуџници

Издавач:

ЈУ "Градски музеј Мирко Комненовић и галерија Јосип Бепо Бенковић" Херцег Нови

Покровитељ:

Општина Херцег Нови

За издавача:

Гордана Крунић

Аутор текста:

Димитрије Поповић

Поставка:

Горан Ђетковић и Јасмина Житник

Графичко обликовање и штампа:

"Brain media", Подгорица

Тираж:

100

Херцег Нови,

Јун 2024. године

www.mighn.me

info.mighn@gmail.com

✉ Muzej Galerija HN

📍 ЈУ "Градски музеј Мирко Комненовић и галерија

Josip Bepo Benković" Н.Нови

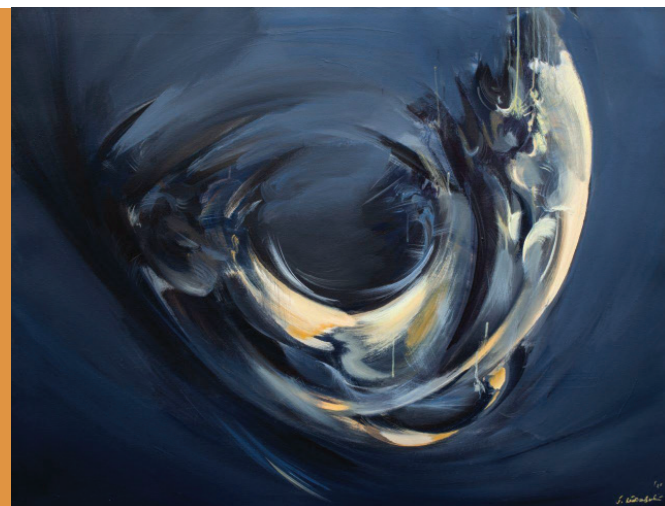
© MuzejGalerijaHN

☎ 031/340-318

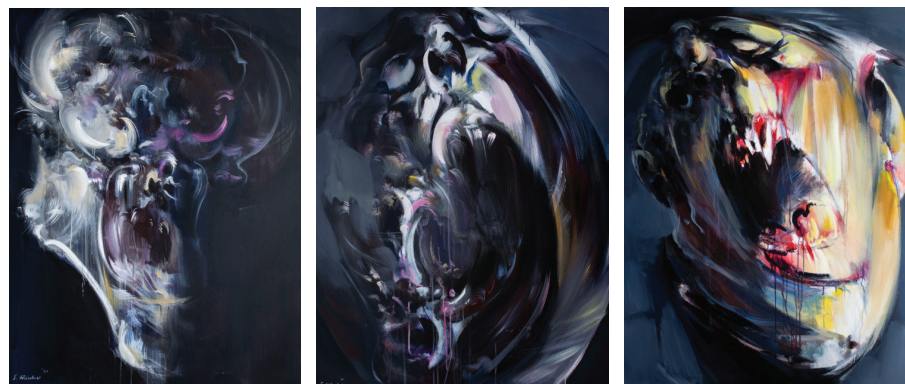

Горан Ћетковић је рођен 1975. године у Колашину. Дипломирао је на ФЛУ на Цетињу у класи проф. Николе Гвозденовића, 2000. године. Излагао је на великом броју групних изложби у земљи и иностранству и учесник је великог броја значајних ликовних салона у земљи и иностранству.

НАГРАДЕ:

- Годишња награда Факултета ликовних умјетности Цетиње и Галерије „Спинакер“, на изложби студената завршне године.
- Награда за сликарство Удружења ликовних умјетника Црне Горе, Милуновић, Стијовић, Лубарда за 2016. годину
- Плакета Тесла фондације УСА, Београд, 2017.

- (у склопу Дана Општине)
- 2017 – Галерија Сингидунум, Београд
 - 2017 – Центар за културу, Мојковац
 - 2017 – Завичајни музеј, Колашин
 - 2017 – Клуб Народног позоришта, Београд
 - 2017 – Хотел Сеа Форт, Сутоморе
 - 2018 – Дворац краља Николе, Бар (Барски летопис)
 - 2018 – Умјетнички павиљон, УЛУЦГ, Подгорица
 - 2019 – Матица, Бар
 - 2019 – Галерија Кристофор Станковић, Загреб
 - 2020 – Завичајни музеј, Колашин
 - 2020 – Центар за културу, Мојковац
 - 2020 – Билборд изложбе, Подгорица, Бар
 - 2021 – Галерија Монтенегрина, Ријека
 - 2021- Галерија хотела Оне & Онлу, Портонови, Херцег Нови
 - 2022 - Галерија Луцида, Београд
 - 2022 - Завичајни музеј – Дворац краља Николе, Бар
 - 2022 - ЈУ Музеји, галерије, Будва
 - 2022 - ЈУ Ратковићеве вечери поезије, Бијело Поље
 - 2022 – Хотел Стара чаршија, Бар
 - 2023 – Тврђава Бесац, Бар
 - 2023 – Галерија А&А Интериор, Порто Монтенегро, Тиват

ПОЕТИКА КРИКА

(Кратак запис о сликарству Горана Ћетковића)

Оно што доминира у сликарству савременог црногорског умјетника Горана Ћетковића јест изузетна експресивност стваралачког израза која се подједнако огледа у сликању човјековог лица и тијела. Све је дато на начин да се у динамичном покрету насликане материје настале из преображене конвенционалне анатомије људског корпуса ствара утисак о разарајућој енергији која се, парадоксално казано истовремено и поништава и потврђује. Такав утисак управо сугеришу називи које својим дјелима даје умјетник. Од „Стварања свијета“ „Мучнине“, „Пролазности“ до „Нојеве арке“ или „Феникса“. Све постоји да би нестало и поново се виталношћу енергије обновило у препознатљив антропоморфни облик. У том сликарском паноптикуму људске драме посебно се издваја цијела галерија „портрета“, тих необичних глава које су најчешће приказане као декапитиране од тијела да би самостално живјеле сопствено ништавило. Сугестивност њихових израза је толика да се гравитациони центар слике најчешће налази у тамној празнини разјапљених уста, у тој „рупи“ која води у бездан бића, у понор непознатљивог, у тајну енергије која људски живот и његово трајање исказује као неминујућност вјечне егзистенцијалне драме.

САМОСТАЛНЕ ИЗЛОЖБЕ

- 1999 – Галерија Спинакер - Херцег Нови.
- 2000 – Галерија В.А.Лековић (у склопу Барског летописа).
- 2001 - Дом културе Колашин.
- 2002 – КИЦ Будо Томовић.
- 2002 - Завичајни музеј Колашин.
- 2005 - Галерија Центар (у склопу Дана општине Подгорица - ДЕУС) - Подгорица
- 2006 - Мојковачко културно љето.
- 2007 - Спа галерија Игало.
- 2007 – Галерија В.А.Лековић - Бар.
- 2008 - Црногорски дани културе у Хрватској: Галерија Звонимир – Загреб,
- 2008 – Црногорски дани културе у Хрватској: Галерија ИНК ВИНЦЕНТ – Пула
- 2008 - Црногорски дани културе у Хрватској: Галерија ХУЛУ - Сплит
- 2014 – Галерија В.А.Лековић-Бар. 2014 - Галерија М.К.Греговић-Петровац.
- 2014 – Умјетнички павиљон – УЛУЦГ - Погорица
- 2015 – Галерија хотела Квин оф Монтенегро - Бечићи.
- 2016 - Блуес бар Подгорица.
- 2016 – Градска галерија Котор
- 2016 – Галерија Бућа – Центар за културу Тиват
- 2016 – Галерија В.А.Лековић, Бар

